

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 40. Sanctorum Michaëlis & Antonii oppida conduntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

*Neophytos
captivatos.*

*Christophorus
Mendoça
duo vulnera
accipit.*

rum, qui nondum nostris Sacris nomen dederant, sed ad ea capeſſenda præcincti erant, populationem fecerant, aliquot Neophytos Incarnationis oppidanos in captivitatē abegerant; qua de re Christophorus Mendoça religioſè conqueſtus, nihil aliud quàm diçteria retulèrat. At ubi advènit Ruiſius, urbanitatē apud latrones fruſtra eſſe arbitratuſ, Neophytis ſuader, ut ſe ſuaſquè neceſſitudines tueantur. Nec morâ mille Neophyti ad Mamalucos cum armis pergunt, quò antequàm pervenirent Joſephus Domenecus & Chriſtophorus Mendoça, Ruiſii juffu, caſtra latronum exiguo comitatu adeunt. Sed jam proximis latrones conſertim inſurgunt, ſclopeta explodunt, Indum unum è Sociorum comitibus occidunt, Chriſtophorum Mendoçam binâ in corporis parte ſagittâ feriunt; qui glorioſo periculo factuſ audacior, comite Joſepho Domeneco, per reluçtanteſ Mamalucos caſtra ingreditur, ducem latronum objurgat, captivos repoſcit; negantibus denunciatur totiuſ Guairaniæ Neophytos armorum jure uſuroſ. Nec plura effatuſ, captivos ſolvit, educuſquè ad Ruiſium magna cum laude reducit. Interim latrones, acie in Neophytos noſtroſ verſâ, prælio decertate velle videbantur, Ruiſio contempto, qui Dei & Catholici Regiſ nominibus interpoſitiſ ſummoperè flagitabat, ne bellum quàm pacem mallent. Tandem tamen motiſ caſtriſ ab Neophytorum noſtrorum oppidiſ tantisper receſſere; Ethnicorum captivitate ſe contentoſ fore, & ab Neophytis noſtriſ vexandiſ abſtenturoſ in ſpeciem oſtendenteſ. Quamquam Socii ſub hac herba anguem latere, magnum mox vulnuſ Guairaniæ inſiſtendum non obſcuriſ indiçiſ (& quod dolendum eſt) non inani eventu, verebantur.

**CAPUT
XXX.**
Sanctorum
Michaëliſ
& Antonii
oppida con-
duntur.

INTER has turbas Juſtuſ Vanſurkiuſ, Joanneſ Auguſtinuſ Contreraſ, Silveriuſ Paſtor & Ignatiuſ Martineſ, nuper ex Europa adveçti Sacerdoteſ, in Guairaniã Novembri menſe appulère, quibuſ ſtatim & agendi, & patiendi luculenta materia non defuit. Nam Coronati Campeſtreſ Indi, ad quos ante ſeſquiannuſ Antoniuſ Ruiſiuſ & Franciſcuſ Diaſtaniuſ fruſtra penetrare contenderant, primoribuſ gentiſ ad Chriſtophorum Mendoçam in Incarnationiſ oppido degentem miſſiſ, Sacerdoteſ ſibi dati & oppida fundari poſtulaverè. Quod longè ardentiuſ optavère, cum rumor increbuit, eoſ tantum in captivitatē ab Mamalucis abigendos, qui ſe Sociiſ Jeſu erudiendos non tradidiſſent. Quare Antoniuſ Ruiſiuſ, aſſumpto in ſocium Chriſtophoro Mendoça, ad eoſ progreſſuſ, omnia in procliviſ habuit. Ibitiruna moſ eſt aſperriſ, triduo diſtans ab Incarnationiſ oppido, cujuſ montiſ incolæ juffuſ vicoſ ſuoſ hinc inde ſparſoſ diruere, & oppidum deſignato in loco conſtruere, imperata promptiſ animiſ fecère. Interim Chriſtophoruſ Mendoça ad Ibianguienteſ, mari obverſoſ populoſ, ſpe apud eoſ fundandi oppidi miſſuſ, cum infrequenteſ, & Mamalucorum metuſ hinc inde diſpalatoſ reperiſſet, centum Ethnicorum familiaſ ſecum adductaſ novuſ Sancti Michaëliſ oppidanuſ aggregavit, adeò ut in nova colonia duo jam mille capita cenſerentur; quibuſ Juſtuſ Vanſurkiuſ Manſilla, linguæ Indiçæ nondum perituſ, ex ſcriptiſ tabuliſ noſtræ Fidei rudimenta indefeſſuſ explicabat: quâ aſſiduitate factum, ut breviſ balbutire & tertiare verba deſinens, Chriſtianiæ doçtrinaſ præcepta pro dignitate tradere cœperit. Iſ ex ſeptem germaniſ fratribuſ, pleriſquè ad magnaſ natiſ, unuſ fuit, qui ſingulari exemplo Societatiſ nomen in Flandro-belgica Provinciã dedère. Jactiſ Sancti Michaëliſ oppidi fundamentiſ, Antoniuſ Ruiſiuſ, Pataguiruſ ſuavio, inſigni Caſiquio, adnitate, uniuſ diei itinere ultraſ progreſſuſ, aliud oppidum ex reductione Barbarorum inchoavit, Divoquè Antonio, Monachorum Principi, conſecratum, Petro Molæ, Apoſtolico planè viro, regendum tradidit: quò tot Barbari confluxere, ut primo bimelſtri duobuſ capitum millibuſ & quingentiſ novellaſ reſpublicaſ ſtererit.

*Duo capitum
millia red-
uçta.*

*Juſti Van-
ſurki Man-
ſillaſ primiſ
laboreſ.*

*Sancti An-
tonii oppi-
dum adifi-
catum.*

*Sex mille &
quingentiſ
reduçti.*

**CAPUT
XXXI.**
Sancti Tho-
mæ oppidi
fundatio.

NEC infeliçiùſ reſ geſta eſt ad Taiaobaſ terraſ: nam cum Franciſcuſ Diaſtaniuſ, Ruiſii juffu, ex Conceptioniſ Gualachorum oppido ad Archangelorum coloniam tantisper adminiſtrandam veniſſet, aliquot Caſiquiſ Guiraveranaſ factioniſ cum convenère, oppidum ſibi conſtrui tanto conatu poſtulanteſ, ut eiſ moſ geri debuerit. Inter Archangelorum & Sancti Pauli oppida æqualiſ fermè intervallo

locuſ